

ՔԱՆՆԵՐԿՈՒԵՐՈՐԴ ՏԱՂԱՇԱՐՔ

Ա .

Գիշերս ես ի քուն էի իմ հալալ տեղացն ի վերայ.
 Իմ եարն յերագիս եկաւ, ի սիրուն զէտ հարբած եղայ.
 Յանկարծ ի քնուս ելայ, լուսինկայ ու խիստ կու ցոլայ:

Բ .

Երկու թուխ ու մէկ բարակ կու կենան ի մէկ բըրբռակ.
 Թուխն այլ ի բարակն ասաց՝ ի ծոցես անեմ քե ճարակ.
 Ասաց ու չարաւ ճարակ, թող ընկնի ի ծովն անատակ.
 Ձըկունքն ի մըսէն ուտեն ու քաշեն ի վըտկէ վըտակ:

Գ .

Լուսինն ի սարէն փըրթաւ, ինքն ու իւր աստղըն ի հիտրաց.
 Չաղուորն ի գիրկըս առի, պագ առի երկուքն ի հիտրաց.
 Ստեղծողն իր բերնովն ասաց՝ «Մի՛ թողուր զատ եարդ ի ձեռաց,
 Յընցկուն պելման աղուոր չեմ ստեղծեր երկունքն ի հիտրաց»:

Դ .

Վաղվենէն ի դուսր ելայ, արեգակն աչացս ի դիմաց:
 Աղուորն ալ ի դէմս ելաւ, զէտ հազար լուսին բոլորած:
 Ասի թէ՛ Սիրե՛մ ըզքեզ. լօք պըռկունքն ալ ի դէմս իխած:
 «Սիրես նա սիրե՛ դու մէն, մի՛ աներ այլ մարդու իմաց,
 Թէ չէ հանեմ զքեզ գըլխուդ, յարեւուդ ու յայլ շատ իրաց:

Ե .

Տարպայ մի սիրու վերայ, ծեծեցին, կողերս երեւաց.
 Դարձան ապրշումէ թերով կապեցին, հետըն չերեւաց:
 Առէ՛ք զիս յիմ եարն տաէք, թէ հազար կորերս է լոսած,
 Չերեսս երեսին դընեմ եւ երդում թէ տեղ չըցաւաց:

Զ .

Դեմ առաւօտու լուսուն՝ քուն անուշ գայ աղամորդոյն,
 Բարակ սիրու տեր մարդուն, ինքն ու իր եարըն մէն ի քուն,
 Չերեսն երեսին դըրեր ու ձեռուին ի մէջ ծըծերուն.
 Ամէն չըմաժեմ մարդու պագ կուտար իր շըրթըններուն: